„ Když nad pasekou vzlétne hejno vran,
je léta pel už dávno vyprodán “

Hoboes

ČÍSLO 3

Gratis

SDRUŽENEC

INFORMAČNÍ ČVRTLETNÍK SDRUŽENÍ A SRPŠ

PODZIM 2018

ROČNÍK XIV.

DLOUHÉ LÉTO KONČÍ

Léto pomalu končí a bylo vskutku neobvykle dlouhé. Vysoké teploty byly už od konce dubna, což by až tak nevadilo, ale málo srážek s následným suchem nepotěšilo nikoho. Zákazy rozdělávání ohňů a místy i vstupu do lesů byly logickým důsledkem. Tudíž se i rušily či odkládaly výroční ohně. Třeba zrovna oheň Roverských Patriotů bylo nutné posunout z poloviny září na konec listopadu. Inu – člověk nemůže mít vše – příjemné teploty a lehčí déšť přes noc patří do říše snů. Tak se za čas může stát z českého trampa tvor bezmála subtropický.

NAŠI MLADÍ ANEB NIKDO NEMLÁDNE

Léta běží vážení a nikdo nemládne. Je ale také pravda, že pro některé naše členy a příznivce vlastně slavila omladina, ale nechme ironie. 3. - 5. srpna oslavili Naděje, Kuře a Omar své 120. narozeniny, tedy 3 x 40. Hlavní část oslavy začala už v pátek na zahradě u Omarových rodičů v Dolním Bousově. Od poslední oslavy v roce 2014 prošlo posezení u krbu velkou rekonstrukcí, tedy místa bylo dost. Což bylo dobře, jelikož nakonec přijeli Kastelán, Vagon, Bronson, Elvíra, Tony, Smrtibrácha, Karel, Little, Prokop, oslavence a Pája nepočítaje. K dobré náladě přispělo výtečné pohoštění, najmě grilovaná kuřata, ale také Omarovo speciálně pro oslavu uvařené pivo 11°. Dva soudky padly za vlast – teplo konzumaci přálo. Kromě pátečního koupání nás ještě Omar chladil vodou ze studny, rej naháčů na dvorku stál za to. A v sobotu odpoledne se většina z nás s nově přijedší Pavlou přesunula přes Mladějov a Nebákov na El Toro. Všichni se už těší na 150.

CHLADNÝ KONEC SRPNA BEZ OHNĚ

Navzdory horkému létu se několikrát vyskytl následující model. V týdnu horko k padnutí a o víkendu prudké ochlazení. Stejně tak to vyšlo na konec srpna – 24. - 26. 8. Díky suchu jsme v pátek ani na campu oheň nerozdělali, teprve v sobotu za soumraku, teplota oproti pátku spadla na polovinu. Přesto jsme ve složení Omar, Kuře, Little, Karel, Pája, Honza, Jirka, Kuba obnovili zával dole pod campem, udělali novou ohrádku u dřevníku, opravili schody a doplnili dřevo. Zašli jsme na pivo do Jestřebice – pohoda. Přesto, posezení u liháče není nic moc. Obě noci nám zpestřila horda plchů. Pár let o nich nebylo slyšet a nyní jsou na Sováči nejméně čtyři.

SMUTNÝ KONEC KAČABAČI

Srub Kačabača patřil až donedávna k nejslavnějším campům na Roverkách. Bylo to dílo Kastelána, Jožina a dalších osadníků. V letech 97 a 98 pořádali dokonce výroční ohně. Další proslulost byla dost neblahá, ať šlo o tajemný mord či sebevraždu několik let poté. Byla tam ale také první brigáda Sdružení mimo Soví hrad o Velikonocích 2003. Vybudovali jsme mj. WC. No a teď Kačabača shořela. Neví se, zda chytil les a od něj pak srub či naopak. Snad to nespáchal neopatrný tramp, ale v důsledku je to jedno. Zase jedna legenda zanikla, podobně jako bouda Káča, která padla za oběť plamenům v 90. letech.

IMPOZANTNÍ LAVIČKY

Tedy ne že by na Galatce nebylo na čem sedět, ale drsné komando ve složení Wolf, Alojz, Bronson a spol. pokácelo ve dnech 24. - 26. 8. smrkový vývrat u potlachoviště a za pomoci svalů a lan vybudovalo luxusní lavičky. Tím je posezení na řadu let vyřešeno a zmizel nebezpečný vývrat z loňského jara. Nezbývá než dodat mohutné a zasloužené – Umíííííííííííííííí!

XXII. ROVERSKÁ

Další z velkých brigád Roverských Patriotů proběhla 1. - 2. září. Počasí bylo trochu uplakané, ale na účasti to příliš znát nebylo. Pětatřicet kamarádek a kamarádů se vrhlo na sekání louky pod Hvězdou a čištění strouhy pod studánkou tamtéž, úklid odpadků na cestách atd. Dostatek vitamínu B zajišťovala mobilní Hospůdka U Nadsamce ve Vlhošťském dole. Všichni přežili...

AKTIVNÍ SDRUŽENCI KAWI A VAGON

Práce na Sovím hradě, na Galatce či na obou hlavních brigádách Roverských Patriotů jsou nejviditelnější stránkou naší činnosti. A jsou zde i méně nápadné formy práce, přesto neméně důležité. Vagon se v poslední době objevil na několika hlavních brigádách a nedosti na tom – v červenci se i s rodinou podílel na sekání louky pod Hvězdou, což RP přináší finance od CHKO. A Kawi dodala do Littlovy manufaktury solidní zásobu placek a camrátek čerstvě vybroušených. Nemohla přenést přes srdce často náhražkový materiál způsobený nedostatkem březových kuláčků. Což ale neznamená, že kubík překližkových placek od Joea bude opominut. First in – first out !

SAM V REKONVALESCENCI

Jednoho z otců zakladatelů Roverských Patriotů, účastníka snad všech brigád, výtečného kytaristy, tvůrce Roverské Sosny a mnoha dalších aktivit klíště zapráskané kouslo a do stavu nemocných uvrhlo. Borelióza je svinstvo, vždyť už nadsamec Richard před lety dlouhou dobu ve špitále pobyl, leč bez následků zůstal. Same – držíme ti palce co jich jen máme a těšíme se na setkání s tebou.

CAMRÁTKA

Nezdá se to, ale ročně je potřeba jen na akce Sdružení okolo stovky camrátek a k tomu cca 80 na akce spřízněných Patriotů. Výraznou pomoc poskytl novopečený člen RP Sláva – solidní pytlík plbřezových kuláčků. Díky moc za kvalitní matroš !

VYČÍTALOVO WOKNO

XXV. PODZIMNÍ PŘECHOD BRD

Půlkulatý ročník naší nejstarší akce letos proběhl ve dnech 21. - 23. září. V pátek se ještě v letním horku sešli v Hostomickém pivovaru Skřivan, Omar, Pája, Petr, Smrtibrácha, Naděje, Růžena, Karel, Pilín a m. Tom. Leč v půl osmé večer se přihnala prudká bouře s lijákem, když polevil, Smrtibrácha nás dovedl na Krkavce, kde jsme přečkali noc v suchu. Ráno byla teplota asi třetinová oproti pátku a i přes den byla stěží +16°C. Ale nepršelo a punťa o sobě dával vědět. Přes Peruna jsme došli na Studený vrch, poobědvali a hřebenovkou pokračovali mezi impozantními buky přes Hradec a dál pod Stožcem směrem na Soudný. Síly jsme nabrali na Rovinách U Čunčí huby – stále vaří výtečně. Pak ještě kolem Červeného kříže na Skalku a poté nás cesta zavedla na úbočí Strážného vrchu, kde Omar nalezl po letech camp Želva. Občas sprchlo, ale u ohně bylo dobře. V neděli jsme už jen došli do Řevnic. Počasí už bylo spíše říjnové. Ale měli jsme kliku – orkán Fabien, tedy po brdsku Fabián udeřil až v neděli večer – ten by nás spláchl až do Berounky.

BLUE BOOKS SE BLÍŽÍ A PŘÍPRAVA JEŠTĚ VÍC

Letošní Modré knížky ve znamení Divokého Západu proběhnou 26. - 28. října na Galatce. Jenže dřevo se samo neudělá. Prosím tedy všechny naše členy i sympatizanty, aby nečekali, že „se to nějak udělá“. Omar letos nemůže, pár lidí už pomoc přislíbilo, ale čím více nás **20. října na Galatce** bude, tím lépe.